

ling, han indtager i sin Egenskab af at være den faktiske Ordfører for Venstrepartiet, ogsaa er Manden, der bør udslynge slige Forhaanelser mod en Sjettedel af den danske Befolkning. Jeg vil i alt Fald ikke, saaledes som den konservative Partiformand har sagt, lade denne Tale staa uden Modsigelse.

De Spekulantkredse, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup taler om, er ikke Københavns Befolkning — de færreste af dem bor vist for Resten i København, de bor ude omkring, hvor der er endnu behageligere at bo end i København —, men de Kredse, som er Paaskuddet for det ærede Medlem Hr. Pinstrups voldsomme Angreb paa København, er det ærede Medlems egne allierede, det er dem, der sammen med Bønderne bærer Ministeriet Madsen-Mygdal. Det var jo de Kredse, der fik Ministeriet Neergaard og det ærede Medlem Hr. Pinstrup til at yde i de Aar, hvor Spekulationens Bølger gik vildt, den nødvendige Beskyttelse for den Politik og den Økonomi, der var i Færd med at ødelægge Grundlaget for Danmarks økonomiske Liv, og som ødelagde vort Penge- og Bankvæsen.

Og helt ukendt er vel for øvrigt Svindel og Spekulation heller ikke ude paa Landet. Der var jo selv paa Landet i den Tid, da Spillet gik vildt, megen Interesse for Børs-lister og den Slags Ting. Det var vel ikke som Romanlæsning, man rekvirerede dem ekstraordinært hurtigt. Og det er vel heller ikke noget absolut udpræget Sparsommelighedstegn, at den besiddende Landbostand forøger sin Gæld med 1 500 Mill. Kr. i Løbet af 12 Aar, i hvilke den tjente glimrende med Penge.

Og Bankaffærerne, ja, de er da allenfals heller ikke indskrænkede her til København. Jeg kan da godt huske nogle Banker, der krakkede ogsaa udenfor København. Der var Vamdrup Bank, Odense Privatbank, Djurslands Landbobank, Aalborg Haandværkerbank, Æbeltoft Bank — tænk, selv Æbeltoft Bank! —, Køge Landbobank, Skern Bank og Sydfyns Diskontobank. Det var dog ikke Hovedstadssvindel, som førte til, at Djursland og Æbeltoft blev ramt af Soten. Og Andelsbanken? Den havde ganske vist Hovedsæde i København, men var jo dog ledet af en Gaardmand. Hvordan i al Verden kunde det saa gaa til, at denne Bank kom i Vankeligheder? Naar de Folk, der har den frygteligste Afsky for Svindel og Spekulation, selv leder en saadan Bank, hvor kan det saa gaa til, at pludselig et Engagement paa 14—15 Mill. Kr. forsvinder? I det hele vil jeg anbefale det ærede Medlem Hr. Pin-

strup at studere noget nærmere dette Forhold med Mælkeeksportens Gæld til Andelsbanken. Jeg tror, at for et Medlem med en saa udpræget Retfærdighedsfølelse som det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil det være et Forhold, af hvilket han vil kunne faa rigeligt Stof til en stor Tale.

I det hele taget synes jeg, at den Tale, som det ærede Medlem holdt, var en ualmindelig ond og urigtig Tale. Jeg erkender, at det kan være godt, at der er en Mand, som paa Regeringspartiets Vegne tør sige, hvad man tænker og mener, og at vi ikke skal nøjes med de uldne Talemaader, vi er vant til. Men jeg protesterer imod den Fornærmelse mod en Sjettedel af Befolkningen, der var i denne Tale. Og som Repræsentant for en københavnsk Valgkreds er det min ligefremme Pligt at tilbagevise denne den jydsk Høvdings udfordrende Tale overfor Hovedstaden. Heldigvis lever vi jo i en moderne Tid, hvor det ikke fører til alvorligere Forviklinger, men havde det været for en Del Aar siden, havde naturligvis en saadan Tale været Indledningen til nogle forfærdelige Batailler.

Men denne Tale er jo forklarlig, fuldkommen forklarlig. Den er nemlig Konsekvensen af Venstres hele Agitation. Vi har jo før set slige Eksempler. Jeg husker en nu afdød Dame, som ved et kommunalt Valg blev sat paa den konservative Liste her i Hovedstaden. Det var hende, der snakkede haanligt til Københavnerne om, at det ikke var herinde, der skabtes noget, for der groede jo ikke Flæsk paa Stenbroen. Den Dame blev et dyrt Bekendtskab for det konservative Parti, og det er jo tænkeligt, at Forbindelsen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup ogsaa vil komme til at koste de Konservative et og andet i kommende Tider. Jeg lykønsker dem i alt Fald og forstaar den Beundring, hvormed de har modtaget Talen. Det er jo den nødvendige Forudsætning for, at Makkerskabet kan fortsættes. Jeg forstaar, at det er afgjort, at Loddet, om jeg saa maa sige, er kastet, at det konservative Parti har valgt det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Regering og har opgivet Byerhvervene, som har faaet anvist Arbejdernes Løn som det Objekt, de kan slaa ned paa. Handelen synes at være i Orden.

Ministeriet har faaet Klassekampen i Gang, og alle Fraserne i Aabningstalen om Lykke og Fremgang for Landet vil saamænd ikke hjælpe noget som helst. Ministeriet har ved Konservatismens Hjælp øvet en ensidig Nedsnkering overfor Smaa-folk, man har skabt forøgede Vanskeligheder for de arbejdsløse og stort Besvær